

Яскраве сонце ласкаво торкнулося теплим промінчиком пухнастої мордочки сплячого левеняти й полоскотало його за вушком — прокидайся, маля! Левенятко поворушилося, повільно розплющуючи очі, — як же хочеться ще поспати!

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Та ось уже й мама левиця стоїть у дверях, посміхається, кличе дитину снідати. Левенятко потягнулося, вистрибнуло з ліжка й подалося до столу.

— Почекай-но, синку! А чи ти вмився, чи почистив зубки? — це вже втрутився тато лев, піднявши голову від своєї тарілки.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Левеня озирнулося й побачило слониху зі слоненям, яке — от диво! — вчепилося хоботом за кінчик мотузки, на якій тріпотів дракон-утікач.

— Як добре, що ви його впіймали! — левенятко підбігло до слоненяти і почало пояснювати, що сталося.

Слониха все відразу зрозуміла, але її малюк почав вередувати й сперечатися:

— Ні, я не віддам змія! Тепер він мій, я з ним гратимусь!

Та звірята вирішили не піддаватися його забаганкам і повернулися на футбольний майданчик. А левеня тим часом стрибнуло за ріг, потім за одне дерево, за інше, метнулося подалі в кущі й раптом опинилося вже в іншому дворі на чужій вулиці.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

У дворі біля пісочниці маленька мавпочка гралася з яскравим повітряним змієм у вигляді дракона. Дракон майорів на вітру, то здіймаючись високо в небо, то повільно спускаючись ближче до землі. Мавпочка весело сміялася. Левеняті дуже сподобався змій. Воно підбігло до мавпочки:
— Будь ласка, дай і мені погратися!